

flaget under Nr. 66 angaar en Bevilling af 2,000 Kr. som Huslejegodtgørelse til Overtolbinspektøren for Kjøbenhavn, en Huslejegodtgørelse, som det er bleven nødvendigt at bevilge, efterat Frilagerbygningen er opført. Vædringsforlaget under Nr. 67 endelig angaar en Bevilling til Opvarmning, Belysning, Vedligeholdelse af Værktøj, Pæring af Maskiner med mere i den ny Frilagerbygning. Jeg tillader mig anbefale disse Forslag til Vedtagelse.

Der er endnu under Nr. 79 stillet et Forslag af Flertallet, som gaar ud paa at udstemme Kontoen 5 paa § 26 VI, der lyder saaledes: „Til Danmarks internationale, parlamentariske Komite, til Deltagelse i den interparlamentariske Konference i Kristiania i Sommeren 1893 . . . 5,000 Kr.“ Flertallet foreslaar at udstemme denne Bevilling; jeg hørte i Gaar det ærede 4de Medlem for Iste Kredts (Det. Hansen) udtale, at Danmarks internationale, parlamentariske Komite bestod af 85 Rigsdagsmænd. Jeg skal her bemærke, at disse 85 Rigsdagsmænd repræsenterer ikke andre end sig selv, og at Flertallet her i Tinget vistnok maa være enig om ikke at give dem endog blot et Skin af at repræsentere andet end sig selv, og at som Følge heraf Flertallet i Tinget vistnok maa være enig om at udstemme disse 5,000 Kroner.

Th. Nielsen: Det er Vædringsforflag Nr. 79, jeg agter at gøre en Bemærkning om. Jeg tror ikke, at den ærede Ordfører har Ret, naar han siger, at de 85 Rigsdagsmænd kun repræsenterer sig selv. Det var uregtelig noget lidt. Jeg har staaet i den Formening, at de repræsenterede hver sin Kreds. Nu er, i alt Fald, den ærede Ordfører, der tidligere ikke har kendt noget til, hvad den internationale parlamentariske Komite er for noget for Danmarks Vedkommende blevet saa klog, at han ved, at der er 85 Rigsdagsmænd, der ere Medlemmer af den. Jeg skal forsøge at gøre ham endnu lidt klogere paa denne Sag ved at meddele, at disse interparlamentariske Konferencer ere jo dog ikke noget saa helt fremmed. Der findes dog aarlige Meddelelser og lange Beretninger i Bladene om, hvad der foregaar paa dem. Jeg skal fremdeles oplyse, at for Norges Vedkommende har det norske Storting i det mindste to Gange givet Bevillinger til denne Komites Rejse til fremmede Lande for at deltage i Konferencer f. Eks. i Bryssel og Rom, saa vidt jeg ved. Jeg skal fremdeles oplyse om, at der i store Landes parlamentariske Forsam-

linger endogaa er voteret Tak for den Gæstfrihed, Medlemmerne have mødt paa de vedkommende Steder, hvor de have holdt deres Konferencer, saa noget aldeles fremmed er den internationale parlamentariske Komite da ikke, lige saa lidt som Konferencerne ere det. Jeg tror da i alt Fald, at de ere lige saa bekendte som meget andet, vi her behandle efter en temmelig stor Maalestok. Selvfølgelig hører denne Bevilling til de Sager, som ikke kunne fremtvinges af det ene Ting mod det andet, men jeg har dog villet fremkomme med dette Par Bemærkninger for at godtgøre, at det er ikke noget saa splinternyt, man her har hittet paa, eller noget saa ufendt, noget, som ingen ved noget om at sige. Jeg skal slutte med at anbefale, at man stemmer mod den af Flertallet opstillede Vædring. — Hvad Vædringsforslagene under Nr. 65, 66 og 67 til § 24 angaa, da agter jeg ikke at udtale mig derom, eftersom det er gamle Bekendte. De komme ind under den samme Kategori, som saa mange af de foregaaende.

Finansministeren (Estrup): Jeg kan ganske slutte mig til, hvad den ærede sidste Taler sagde, at de 3 Vædringsforflag 65, 66, 67 ere gamle Bekendte for Tinget og Rigsdagen i det hele. Jeg tror derfor ikke, der er nogen Grund til at komme nærmere ind paa dem. Jeg tror ikke, at der fra nogen Side kan rejses alvorlig Indsigelse mod de Kvantiteter, som ere begærede under disse Vædringsforflag. Hele Modstanden mod dem hidrører jo fra, at man ikke vil anerkende den ny Frilagerbygning som reel bestaaende, som Efterfølger af det gamle nedrevne Frilager, og derfor ikke vil bevillige de Beløb, som ere nødvendige til Vedligeholdelse og Drift af den ny Frilagerbygning, noget, der for mig er saa meget mærkværdigere, som denne Umbytning af det gamle Frilager med det ny har indbragt Statskassen ganske betydelig større Beløb. Som jeg allerede har bemærket i det andet Ting forekommer det mig at være noget infonkvent, at man, naar man ikke vil anerkende Tilværelsen af det ny Frilager som et Frilager, der drives for Statens Regning, da indskrænker sig til at løffe Udgifterne, som Frilageret medfører, men ikke foreslaar tilsvarende Medsættelse i det, som Frilageret indbringer. Denne Indtægt lader man imidlertid ganske rolig staa.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.